

avant...!

portantveu d'«avançada de l'empordà»

confusionisme

Vivim uns dies que poden ésser decisius per l'esdevenidor de Catalunya. Dintre breu termini tornarem a tenir Parlament propi.

Ens trobem als inicis oficials del període electoral. Els partits que prenen part a la lluita ja es mobilitzen. Les quatre «províncies» estan parint redemptors. La demagògia torna a fer víctimes. Veieu un garbuix de noms. Un conglomerat d'ideologies.

De tot aquest entrellat volem extreure'n una paraula: confusionisme. La sentim ací i allà, la llegim repetidament, s'escriu amb escreix, us en parlen els amics, arriba a atabalar. Assoleix martellejar el cervell.

Poisser sense adonar-nos-en tots ajudem a propagar-la. Per això convé que ens asserenem i sense precipitació de cap mena procurem copsar la veritat que enclou.

¿Per què en parlar de les properes eleccions es fa tant d'abús del mot confusionisme?

L'emetre el sufragi s'ha de fer amb tota consciència. Apartem-nos, per tant, de qui pretingui contagiar la nostra voluntat immaculada. Si tothom pensés igual i actués idènticament, la vida seria insuportable. Precisament en la variació s'hi troba l'essència del desig de conservació terrenal.

Davant les eleccions al Parlament català, hem de situar-nos ràpidament. Hi ha dos punts d'interès que ens cal aclarir. Campanya política i campanya abstencionista o apolítica. Una i altra creen aquell neguit que es tradueix en lamentable confusió.

Veiem la primera. S'han escampat infinitat de candidatures. Recollim-les i destriem-les. Dretes i esquerres. Les de les dretes al cove, som anti-reaccionaris. Les de les esquerres posem-les en ordre, i escollim les que ens mereixin més confiança. Com obrers que som no podem tenir cap confiança amb els candidats que presenten els nostres opressors. Hem d'advocar pels nostres germans de classe. La nostra decisió, per tant, és ben fàcil, no hi ha confusió possible.

Tenim solucionat una part del conflicte. Anem per l'altre. Apoliticisme? Per què? Per afavorir la burgesia?

Som treballadors que capim, sense cap classe de deformació, la situació present. Per assolir les nostres reivindicacions tenim dos camins: la revolució o la política.

La revolució, actualment, seria suïcida, doncs aprofitem la política. Cal reconèixer la diferència que existeix entre la política burgesa i l'obrera. Aquella és la clau d'un millorament material, és el triomf de les concupiscències. Aquesta és sacrifici.

Nosaltres sota aquests pasquins pintats en les parets, que diuen: *Obrer no votis*, hi escrivim: *¡Ciudadà, vota!*

En el taller, a la fàbrica, al camp, al despatx, a la mar, som obrers. Quan deixem els estres de treball, volem ésser ciutadans. Desitgem millorar la posició política, puix entenem que aquesta beneficiarà la social. Lluitem per una igualtat mundial. Rebutgem els paràsits que anorreen els pobles, i procurem gestar una nova col·lectivitat amb modelatge vivent. No cerquem

(Continua a la 2.ª plana)

full quinzenal

paradoxes pre-electorals

Som ja prop de la data del 20 del corrent, data en què Catalunya ha de decidir, amb la força de les paperetes dipositades en les urnes, quins han d'ésser els homes que dignament l'han de representar en el futur Parlament Català que haurà d'estructurar els camins legalitzadors del nostre règim autònom.

Davant la transcendència del moment que vivim és verament paradoxal l'actuació bellugadissa, però carregada d'hipocresia i malícia, que hom copsa en determinats partits, dels quals en són militants uns homes que per tal de guanyar una acta de diputat serien capaços de coaligar-se amb qualsevol gentota, per més xurma que fos.

Veiem, doncs, que en algunes circumscripcions ja es freguen les mans, satisfets de l'esperança de la victòria, elements tèrbols d'uns partits, tan allunyats ideològicament, però també molt acostats en mesquinesa, com el partit radical i la nefasta Lliga, -soi-dissant encara catalanista, després d'haver apuntalat, fins a darrera hora, el règim caigut - i també d'altres que bo i dient-se d'esquerra trenquen la disciplina del seu partit per anar de bracet amb gent que unes diades passades i no gaire llunyanes els han maleït els ossos i els haurien tret els ulls, si haguessin pogut.

No és el moment aquest dels aprofitaments de l'un per l'altre. No el pot ésser, no l'ha d'ésser i no el serà. Cal que el que hagi de sortir elegit ho sigui pel seu propi esforç i per la valua, amb tot encert reconeguda pel poble.

Combatem aquestes combinacions maquiavèliques que pretenen enganyar, una vegada més, als veritables ciutadans. Cal que els traiem la careta perquè sentin i palpin la repugnància i el fàstic que la gent digna i honrada els adreça.

El poble vol claredat i responsabilitat i sabrà exigir-ho.

ROC CLAR.

15 cts.

ni les estridències ni abusem de la passivitat. Acostumem actuar en mig de les dues tendències. Separem l'excés de valors específics o dels esperituals, equilibrant-los. En aconseguir aquest terme mig ens serveix per recórrer adalerats, però sense precipitació malsana, pel camí de la veritable equitat.

Els homes que surtin elegits per constituir el Parlament de Catalunya són els destinats a transformar l'aparell plutòcrata que encara avui patim, pel del progrés i justícia que anhelem.

Per això cal desterrar el confusionisme i fugir dels detractors. Deixem esplaïar als que ens combatin. Nosaltres amatents i amb dignitat anem fent via, i el vot que dipositem a l'urna que sigui la veritable voluntat de cada ú.

JOAN CARRERES.

marxes contra el capitalisme

Arreu del món - del món proletari (?) - regna una gran expectació a mida que ens anem acostant a la data del primer de desembre, data assenyalada i anunciada per endavant, per a la marxa sobre Washington de la gran munió obrera, composta dels ex-combatents de la Gran Guerra, dels sense feina, dels comunistes i dels agraris, els quals volen palesar davant del capitalisme americà i del de tot el món que ja estan arribant al terme de llur paciència i que, com a homes vivents sobre la terra, tenen els mateixos drets a llur sosteniment que els senyors milionaris i d'altres que, sense ésser-ho, poden gaudir d'una vida plàcida i benestant, gens mancada de bons aliments i de tot ço que els pugui plaure, mentre que ells - els obrers soferts i sense treball - amb prou feina poden menjar i ja veuen, com un terrible espectre, apropar-se'ls-hi la fam que ha de fer-los víctimes impietósament.

Es per això que, a bastament causats d'un tant i tant penós esperar, es volen jugar el tot pel tot i acabaran per enfrontar-se amb les grans forces capitalistes amb l'intent decidit d'abatre-les o de sucumbir heroicament, malgrat sigui sola les bales, acompanyades d'una manera sarcàstica de les riallades dels monstres abassegadors de capital i explotadors de vides.

En cas que reeixissin, en aquesta marxa pre-anunciada - cosa ben difícil tanmateix, donada la gran força amb què compta el capitalisme - no fóra gens estrany que es presenciesin al país del «dòlar» grans i greus esdeveniments que transformessin per complet l'estructura dels Estats Units d'Amèrica; fet, naturalment, transcendental, que repercutiria a altres pobles que ja fa temps espurnegen amb ànsies de reivindicació social.

El Govern americà, mentrestant, ha examinat amb gran atenció la greu situació que es pot arribar a produir amb motiu de l'anunciada

«Marxa sobre Washington» que hi ha projectada. Han calculat que si no s'adopten enèrgiques mesures, es concentraran a la capital americana, el dia primer de desembre, més de 400.000 homes, que crearan al Govern en una situació molt crítica.

La premsa es preocupa aquests dies, també, de la marxa dels vaguistes i comunistes sobre Londres, els quals es varen manifestar en nombre d'uns quants milers demanant allotjament. Cas que el Govern anglès no se'n hagi preocupat, ja el preocuparan almenys de desallotjar-los, cosa que els donarà un gran amoïnament.

El Govern americà, per la seva banda, davant la propera concentració a Washington està bon xic amoïnada i amb més considerable proporció. Aquesta marxa serà atentament custodiada, en els seus començaments i en les seves avançades, per l'aviació, avisada ràpidament per ràdio, oposada per la policia i altres forces que tenen l'alta obligació de servir l'ordre, i, al capdavall, si convé, serà trencada sense contemplacions per les tropes de l'exèrcit federal.

Cal tenir en compte que els desenfrenats i tota la munió de gent proletària que els fa costat s'agita perquè s'adona que l'esperit burgès i capitalista de molts Governos resta tranquil·lament impassible enfront dels terribles espectacles que la misèria els reserva. És per això, doncs, que quan s'agiten les masses obreres, volen - els governants - , passi el que passi, restablir l'ordre.

Arribarà el moment, però, que el seu ordre no podrà ésser restablert, i sorgirà allavors, triomfal, el nou ordre gestat pels magnets i imponents allaus de les forces proletàries que hauran culminat amb l'implantació, verament impressionant, de l'indubtable socialisme: el Socialisme Revolucionari.

JOWSKI.

avant..!

Figueres 2 novembre 1932

núm. 30 - any 11

redacció: rambla, 29

el pròxim número sortirà
el dimecres, 16 novembre

venda: llibreria batllosera

preguntant...

¿Quan podrem tenir a Figueres orinaris públics?...

¿Quan s'anirà per la construcció d'una piscina municipal?...

¿Hem d'esperar que es morin els actuals i hereditaris regidors?...

* * *

¿Es certa aquesta tivantor de relacions que hom diu existeix en la majoria municipal?...

¿Es separaran definitivament els partidaris de Pujolà dels de Puig Pujades?...

¿No serà possible cercar un harmoniosa combinació per allargar-ho fins a les noves eleccions municipals?...

* * *

¿Quan s'implantarà a Figueres el descans dominical i la jornada de les 8 hores?...

¿Quan es consentirà a la dependència del comerç figuerenc, els mateixos drets que té tota la demás dependència de Catalunya?...

¿Serà precis resoldre aquest assumpte per la violència?...

* * *

¿No us avergonyeix ciutadans figuerencs, tenir encara 33 carrers amb noms de Sants?...

¿No us sembla que els regidors que patim desconeixen que vivim en plena República laica?...

¿Caldrà que la Superioritat els assabenti que ja s'ha acabat el predomini de la clerecia?...

MANEL GAS MAÑA

NOTARI

successor dels Srs. Candal i Junyer

ofereix al públic el seu despatx

Avinguda República, 43, pral. (carrer Nou)

Telèfon 34 X

FIGUERES

misa a bordo

(El canónigo Coll, celebró una misa en el "España n.º 5" oyéndola todos los deportados.)

Tuve no hace muchas noches un sueño y ví exactamente reproducida la escena sobre la cubierta del barco.

Y cual no sería mi asombro, cuando en el momento de a'zar el oficiante un resplandor vivísimo nos cegó momentáneamente, surgiendo luego una figura, humana en apariencia, que envuelta en nítida túnica y aureolada sus sienes por una corona de espinas, con ademán imperioso, el brazo extendido hacía los contritos fulminó, más que dijo, estas palabras.

—¡Alzaós farsantes! ¡Basta ya de parodias ridículas! ¿No se os queman los labios cuando al invocarme pronunciáis mi nombre? ¿No sentís remordimiento ante la repulsa, unánime de vuestros hermanos, por el crimen que contro ellos fraguastéis? Y tú, sacerdote impuro y espúreo, que has olvidado la misión de paz y de fraternidad que me trajo al mundo, rasga esas vestiduras que mis representantes en la tierra lo son los sin ventura, los desheredados, los que «han hambre y sed de justicia»; no prediques más mi religión que es la del amor, y en tu pecho ha anidado el rencor y el odio hacía otros hombres.

Dirigiéndose luego a los más próximos, les interrogó:

—¿Quiénes sóis y que intentábais al rebelaros contra la República? Por las trazas pertenecéis a esa clase de expropiadores que se ha apoderado de todos los dones de la Naturaleza, reduciendo a la triste condición de paria a otros seres que tienen el mismo derecho que vosotros a los goces de la vida.

—Nosotros, Señor, somos títulos de Castilla. Pretendíamos al restablecer el trono que el culto sagrado del Altar y de la Familia, hoy hollado por la República, recobrase la plenitud que exige el respeto a nuestras tradiciones, heredada de nuestros gloriosos antepasados. Que se nos devolviesen los títulos y mercedes que la Monarquía nos otorgó en premio a nuestros servicios.

—Pero suponíais, ilusos, que la Monarquía, repartidora de prebendas iba a ser eterna? Sólo el Universo se rige por leyes inmutables; lo demás está sometido a la ley de la evolución. ¿Y qué descubrimientos habéis realizado, qué sacrificios habéis hecho por vuestros semejantes para tanta recompensa? Los servicios a un régimen se premian

con largueza, pero los en pró de la humanidad se discuten y regatean y en muchos casos son perseguidos los bienhechores. —¿Y Vds.? ¿Quiénes son Vds. que ni ante mi presencia cedéis en vuestra altivez?

—Somos militares, en activo unos y retirados otros, Señor, que nos hemos sublevado, porque monárquicos, cómo militares de pura cepa española, haremos cuánto sea posible por devolver a D. Alfonso su Trono y al Ejército sus privilegios.

Ni aún volcando sobre Vds. los más duros epítetos contenidos en el Diccionario podríase calificar vuestra infame conducta. —Y estos otros ¿quiénes son?

—Somos aristócratas, Señor. Y nos hemos sumado a la conspiración porque nuestras propiedades y nuestros capitales peligran con cualquier régimen que no sea la Monarquía, única amparadora de nuestras seculares instituciones.

—Muy bonito. No dije: «¿No aprestéis oro ni plata?» ¿Y cómo siendo la tierra vuestra común morada y conteniendo los elementos de vida y trabajo, puede ser patrimonio exclusivo de unos pocos? —Y tú, Torquemada malagueño. ¿Porqué te has rebelado tú? Pedís mansedumbre a vuestro fieles, aconsejáis resignación a los desgraciados, y careceis de ella, lo que me parece muy bien sin embargo, porque de mansos y resignados no está el martirologio lleno.

—Señor; todo cuánto hagamos tus humildes discípulos, será poco para restablecer el culto a tu Sagrado Corazón. Tu Iglesia es perseguida tu religión ultrajada y nosotros abnegados soldados de la fé sabremos defender lo que nos transmitiste, cuándo por salvarnos, derramastes tu preciosa sangre en el Gólgota.

Ta d'ahí, mastuerzo—le dijo Cristo en un arranque castizo.—Mi sangre ha servido para redimiros a vosotros del trabajo, gandules, a costa de condenar a la esclavitud a los demás. No empece que inventáseis lo de «ganarás el pan con el sudor de tu frente», porqué ni tú, ni todo ese enjambre de ensotandados esparcido por el planeta, de esta y de todas las religiones han trabajado en su vida. Y como dividisteis en castas la humanidad, se habéis aliado con la

de los poderosos porque poseen el oro y tampoco trabajan, para seguir explotando el gran número de idiotas que narcotizados con las religiones no se dan cuenta de su desgracia. Pero afortunadamente estoy aquí otra vez y ahora no me crucificaréis. Se van a acabar las injusticias en el mundo. Ni ricos, ni pobres; ni explotadores, ni explotados; todos iguales. ¿No produce lo suficiente la tierra y no ha progresado lo bastante la industria y todas las ramas del saber humano para que todos puedan ser felices? ¿A qué esperar pues?

—Pero, Señor—aullaron todos a coro—¿Y nuestros fueros? ¿Cómo vamos a consentir que los de inferior condición social a la nuestra puedan tener los derechos que siglos y siglos han sancionado y son, por tanto, indestructibles e imprescriptibles.

—Fuera, fuera de aquí escribas, fariseos, iscarotes, que vuestra insania no tiene remedio. Largo a la sentina del barco, donde hermanos vuestros fueron llevados también al destierro por rebelarse contra vuestras injusticias.

Y enarbolando un rebenque la emprendió con aquella jauría, que si el temor a la tripulación no los hubiera dominado, hubiéranse lanzado sobre Cristo para arrojarlo por la borda.

ENRIQUE MEDINA.

Espigolem d'un article d'Alça, publicat a "Empordà Federal":
"L'enxufista és un ésser immoral, per quant amb al seu egoisme perjudica la societat."

Ens agradaria saber quin comentari han fet davant d'aquest requiebro, el flamant "Majordom de Cerimònies" i altres enxufats que militen al Centre del cim del "Royal."

Nosaltres no n'hi fem cap, puix estem completament d'acord amb Alça.

S'arreglen plomes estilogràfiques
Llibreria Batllosera
 GALAN, 3

de les comarques empordaneses

de cabanes

la nova catalunya

Catalunya ha aconseguit ja l'Estatut, aprovat per les Corts Constituents de la República, però amb aquesta aprovació, no està resolt el problema català, doncs l'Estatut aprovat, representa la facultat d'organitzar-nos autònomament nosaltres mateixos, per mediació d'un Parlament català; l'aprovació de l'Estatut és el reconeixement de la nostra personalitat pròpia, és el reconeixement com a poble capacitat i és la llibertat que se'ns ha reconegut, per emprendre iniciatives pròpies, que fins ara se'ns havia impedit.

El tant anomenat problema català, ha estat resolt ja, degut al bon sentit dels integrants del Parlament espanyol, però el veritable problema ha de començar encara, més ben dit és el que estem travessant i que es resoldrà el proper dia 20 del present.

D'aquestes eleccions, depèn la sort de Catalunya; d'aquestes eleccions, depèn el que s'estructuri una Catalunya o altra; d'aquestes eleccions, depèn el que Catalunya sigui una nacionalitat model o bé que sigui una restauració d'aquella oprobiosa política que portà a Espanya al caos i al cataclisme, cosa que seria una vergonya per Catalunya.

Moments de màxima responsabilitat són els que es presenten a 15 dies data. El dia 2 d'agost de l'any passat, el poble català amb una unanimitat emotiva, votà el plebiscit de l'Estatut; eran tots els catalans que ansiaven una nova Catalunya; tots votaren l'Estatut, per aconseguir aquelles llibertats que ens foren arrabassades violentament per les armes, per un Borbó parent del tot just foragitat d'Espanya, per gaudir d'un ampli règim autònom, que ens donés les facilitats precises per desenvolupar-nos i portar a terme l'obra dignificadora que faci de Catalunya, en el pervindre, un poble gran, fort, intel·ligent, cultural i progressiu.

Les dretes s'apressen amb un entusiasme dolcificat a fer una campanya intensa i decisiva, perquè veuen amb l'Estatut un instrument per a recuperar part dels seus drets (?) -segons ells- que no els han estat reconeguts en el Parlament Constituent, trepitjant el seu honor (quin sarcasme!) i la seva dignitat (si és que en tenen) i creuen que amb l'obtenció de les majories del Parlament català, faran una Catalunya a la seva imatge i semblança i aconseguiran aquells privilegis i favoritismes que els han estat rebutjats, per posar damunt del poble sensat, del poble liberal, del poble proletari, aquelles cadenes d'esclavatge que feien del ciutadans, vils i repugnants súbdits.

No; el Parlament català ha d'ésser veritablement d'esquerra, si tots els homes tenen un alt concepte de l'honor de catalans, puix està a l'abast de tothom que només una política d'esquerra pot portar la pau i el benestar a les masses proletàries; que serien així, el

més ferm puntal per marxar Catalunya cap el progrés, amb passos agegantats.

Solament un Parlament esquerrà, compost per homes d'un republicanisme provat, treballadors infatigables, amics dels humils i defensors de les aspiracions reivindicadores del proletariat, pot lluitar amb aquell dinamisme heroi i desinteressat, per bastir els fonaments del nostre poble, amb els principis de Justícia, de Cultura i de Treball, que han d'ésser els viaranys que per pròpia dignitat estem obligats a seguir per la consolidació de l'Estatut.

No oblidem que aquest Parlament, és el que ha de confeccionar l'organisme del nostre règim interior, és el que emmotllarà les diverses lleis de govern que haurem de seguir si no volem traspasar els límits de la legalitat, és el que ha d'estructurar la nova Catalunya.

No negligim els nostres deures en aquesta diada suprema, en la que s'hi jugà la sort de nostra pàtria. Comprensió i serenitat calen en aquestes hores històriques de la reconstrucció d'aquella Catalunya vexada i vilipendiada. Entusiasme i seny a la vegada; és precís que linguin tots els ciutadans que facin ús del seu dret, pensant sempre en la importància que entraña aquella paraula, responsabilitat. Aquesta diada a més ha de servir per demostrar a tots aquells que reconeixent les raons de les nostres súplices ens concediren una autonomia, encara que sigui minsa, que en som dignes mereixedors i usufructuaris.

Per la nostra cultura i capacitat se'ns ha reconegut l'Estatut i si en aquests moments decisius donem un pas enrera, prou combatuts que hem e tal d'un temps ençà, seriem el punt de sortida de totes les insidies que ens llançarien molts elements que estan a l'espectativa per veure que passarà entre nosaltres, per oferir-nos les mil calúmnies i per desprestigiar-nos amb les formes més despectives i esgarrifoses.

Catalunya, des del moment en que com a germana gran s'ha imposat la responsabilitat de fer front als infinits problemes a resoldre en ple règim autònom, té el deure de procurar que sigui un mirall que el vulguin imitar les demés regions que formen les terres hispàniques.

De les conseqüències que puguin derivar-se del nostre Estatut, podria dependre l'estructuració esdevenidora d'Espanya.

Donem, per tant, una lliçó a tots els que volien regatejar-nos l'Estatut; elegim homes capaços per fer sembra de la pau i el benestar i si a Catalunya gaudim d'un règim immillorable, ens sentirem agraïts, més que mai, de la comprensió dels demés germans d'Ibèria, Espanya es sentirà orgullosa d'haver sabut comprendre la voluntat nostra i mirarà, amb joia, el nostre desenvolupament i progrés i serà aquesta gesta l'admiració de tot l'Univers.

MODEST SERRA.

Olis purs de oliva del Sindicat Oleícola Garrotxa-Empordà EL SIGLO
Avinguda de la República, 17

de roses

aclariment

Sortint al pas de les campanyes que des del nomenament del nou batlle es fan contra «Sang Nova», hem d'assabentar a l'opinió que no facin cas dels que ens critiquen, perquè molt sovint diuen les coses tal com els convé i no com haurien de dir-les.

«Sang Nova» no està al costat de cap home; «Sang Nova» sols està al costat de la veritat en bé del progrés de Roses que és Catalunya, que és humanitat; nosaltres som catalans i també volem ésser ciutadans del món.

Volem i desitgem una Catalunya ben lliure, però també ben humana. Que hi càpiguen tots els homes de bona voluntat, siguin d'on siguin, però avorrim, per damunt de tot, els hipòcrites i els cínic. Aquests éssers que no poden sofrir que ningú els controli els seus actes, però ells sols estan contents quan poden controlar els actes dels altres.

«Sang Nova no té cap compromís, ni cap deure, en discutir els errors que pugui fer el nou batlle, però tenim l'obligació de fer saber al veritable poble, que els únics responsables són els que el votaren, es diguin catalanistes o radicals, els que el nombraren són els obligats a treure'l, si creuen que no va com cal.

Nosaltres sols fem una cosa: demanem molt respectuosament al Sr. Governador Civil de Girona que, a ésser possible, per finir tot això, convoqui la vila de Roses a noves eleccions municipals.

Creiem que els que critiquen la nostra actuació s'adonaran que no estem d'acord ni amb aquest Alcalde ni en cap altre posat per l'Ajuntament actual.

També creiem un acte de justícia en recomenar a la primera autoritat municipal que s'acabi el joc, que tant deshonra la joventut, i que es vagi a la realització, però ben aviat, d'una biblioteca pública que tanta falta ens fa, i dir-li ensems que veïrem amb satisfacció que rectificàssim l'error que cometé dies passats en motiu d'un enterrament, puix demostra que quan hom vol, se sap rectificar una equivocació.

Per acabar ens plou felicitar al regidor Joan Denclar, veritable defensor dels interessos municipals.

SANG NOVA.

EMILI LLOSA

ha traslladat el seu domicili a la RAMBLA, n.º 19, segon pis, (al costat de la Llibreria Masdevall).

Per qualsevol encàrrec podeu tocar el timbre que hi ha a la porta del carrer, el qual comunica amb el pis.

de fortia

davant les eleccions

Degut a l'engany de què vam ésser objecte les masses proletàries, ansioses d'una veritable justícia en les passades eleccions per les Constituents de la República (?) Espanyola, doncs tothom sap les infinites promeses que feren als pobles rurals on anaren a fer propaganda els homes d'esquerra i que resultaren ésser solament aigua fresca, no és possible, doncs, que aquesta Esquerra Republicana (?) de Catalunya, pugui profitosament anar de nou a escampar mentides arreu de la nostra terra sense que se'ls deixi veure la cua per amagada que la portin.

Encara podrien, tal vegada, avançar, no alguna passa, però si fer una mica de resistència en certs punts, si empressin altres armes en aquestes noves eleccions que les emprades anteriorment. Sortosament per nosaltres aquestes esquerres (dretes) disposen d'uns mentiders babaus que es creuen que allà on aniran ho seran més encara per *empassar-se* allò tant i tan vell, com esquinçat, del *Pantà de Crespià*, etc., etc.

En els pobles de vida agrícola, ço que més devia sentir-se és la incultura, la incomprensió, el domini agosarat de burgès i la temença del proletari. Podria ésser que en el que més afectats estan encara d'aquestes evocacions, sortís un triomf, que no és d'esperar a favor dels que posseixen el domini de la incapacitat i l'emancipació definitiva de la raó.

Companys treballadors; Recordeu-vos que degut al nostre esforç en les eleccions del 12 d'Abril vàrem aconseguir matar *el Llop* recordem-nos també que en les eleccions del 28 de Juny habillats amb pell de xai vàrem ficar-n'hi molts altra vegada, però, recordem-nos sobretot, que a les nostres està el treure'ls o ficar-n'hi d'altres novament.

Per la llibertat i per la justícia; pel dret del treballador i per l'enderrocament de la burgesia, per la nostra honra i per la nostra vida hem de votar una candidatura integrada per homes de classe.

AURELI SALA CABRAFIGA.

S'arreglen plomes estilogràfiques

Llibreria Batllosera

GALAN, 2

TINTORERIA LA ECONÓMICA

DE

T. MÉNDEZ

Avinguda República, 67 (abans Nou). - FIGUERES

Tenyits, rentats i planxats pels procediments més moderns a preus sense competència.

Rentar vestit home, en sec.	3'50 ptes.	-	Tenyir	8 ptes.
• americana	2'00	• - •	5	•
• pantaló	1'50	• - •	3	•
• vestit senyora	2'50	• - •	5	•

inconscients o massa vius?....

política local

Ens diuen que els joves que militen dins l'agrupació política del cim del «Royal», quan varen assabentar-se del nom dels individus, que els seus pares espirituals proclamaven per presentar-los com a candidats en les pròximes eleccions, varen promoure un gros aldarull i durant uns dies feren el rebec.

Amb motiu de la seva actitud, els seus pares espirituals els condemnaren públicament per mitjà d'*Empordà Federal*, aprofitant la nova d'un projecte d'homenatge a Joan Casanoves, els hi deien així:

«...Brindem aquest projecte d'homenatge a aquells esperits fèrbols que manifesten amb un aire de despit mal dissimulat, que En Casanoves, el digne cap de la Majoria del Consistori de Barcelona, va a la nostra candidatura de les comarques gironines, perquè a Barcelona els dirigents de l'Esquerra l'han refusat i ens l'han *facturat* a nosaltres.

Cert que aquestes notícies tendencioses les llencen els eterns descontentos, els inútils de sempre...»

Davant d'aquest insult, els joves decidiren reunir-se ràpidament, per a protestar-ne en la forma deguda. Sabem que la reunió va resultar molt moguda, però a la fi s'imposaren els del seny, els celestials guardadors de l'ordre, els castradors...

Com que a la sortida encara hi havia un jove *sociolista* que acostuma portar la veu cantant - veu estrident i antipàtica - el qual no estava totalment d'acord amb el parer de la majoria, el senyor Puig Pujades, que s'ha retirat - o l'han retirat, que no es el mateix - de la política activa, per reemprendre el paper de titellaire des de darrera el taulell de la seva botiga de calceter, va sermonejar-lo una estoneta tot passant-li saument la mà

per l'espinada, com s'acostuma a fer amb els gats, per tranquilitzar-los. I tot acabà com una seda...

* * *

Els homes joves i conscients no podem estar d'acord, de cap manera, amb aquestes tuteles paternalistes i falses dels vells polítics.

¿Quina força pot tenir una agrupació de gent jove sota la protecció espiritual i jesuítica d'uns homes caducats?...

¿Creieu desinteressada aquesta protecció?...

¿No us adoneu que la pagueu amb escreix?...

Avui els homes joves hem d'actuar ben lliurement, amb orientació pròpia, actuant de cares a un esdevenidor que es presenta esplendorós, acoplant el nostre esforç personal al gran moviment social que commou el país. Es fastigós veure un assalariat dins un partit burgès, encara que, generalment, aquests obrers acostumen ésser inconscients o massa vius, Els primers van on els empeny la corrent, els segons van on els poden pagar els *sacrificis*.

Avançada de l'Empordà és l'entitat, lliure de tuteles de cap mena, predestinada a desenmascarar els arrivistes de la política empordanesa, i donar a entendre als obrers i camperols de la comarca, la necessitat que tenim als proletaris d'actuar amb la màxima independència, no admetent lligams amb partits burgesos, per esquerrans que es diguin, puix no es pot ésser explotador i generós, i els obrers no podem confraternitzar amb aquesta casta que ens té solmesos a la categoria d'esclaus.

Els partits burgesos actuen amb afany d'imposar novament el seu programa medieval, i els obrers que col·laboren amb ells, traicionen les nostres aspiracions de redempció.

Cal que fem un màxim esforç per fer veure amb tota claredat a aquests germans nostres, que la seva posició és equivocada; que passin a engrosir els partits de classe i quan tots actuem conjuntament podrem donar la batalla final que ens portarà aquella victòria anhelada, puix amb ella aconseguirem el benestar que, com a éssers racionals, ens mereixem.

VÍCTOR MUNTANYÀ.

Sastreria "LA FAMA"

S'ESTAN REBENT LES NOVETATS PER LA
PROPERA ESTACIÓ D'HIVERN TANT EN VESTITS
COM EN ABRICS I PANTALONS FANTASIA.
TALL ESMERAT. - CONFECCIÓ ACURADA.

Avinguda de la República, 4

FIGUERES

som catalanistes perquè som universalistes

Potser és massa lleu, potser és de massa poc interès tocar un tema tantes vegades debatut pels homes amants de les llibertats dels pobles, però com que seguint les lleis psicològiques la sugstió no es fa efectiva si no va ensem lligada amb la repetició no titubejo en tractar una vegada més sobre aquest assumpte; a més el treball de persuasió em resulta alleugerit tota vegada que no representa cap coacció moral essent una branca del dret natural el defensar unes llibertats ja siguin individuals ja col·lectives.

Som catalanistes, però també som revolucionaris, únic mitjà d'ésser universalistes.

Evidentment «el islote acantilado», que ens parlen els castellans, existeix dintre Catalunya, però existeix dins el clos burgès, dins l'esperit migrat i raquític d'ambició d'aquests homes que, a l'igual que l'inventor castellà de la cèlebre frase, posseeixen un afany febrós d'imperialisme. Nosaltres els proletaris, el que treballem tot el dia per tal de guanyar-nos el pa amb la suor del nostre front, no podem recloure'ns en patrioteries nefastes i devem considerar als productors de totes les nacions com a germans nostres, tal com són.

Però nosaltres tenim una llengua, tenim una història, tenim uns costums, tenim una cultura, en fi, tenim una ànima, tenim un esperit peculiar incompatible amb el dels altres pobles i això ens ha portat a la decisió irrevocable, a l'auto-determinació de governar-nos i de dirigir els nostres destins. Aquesta decisió, aquesta auto-determinació d'un poble no pot ésser refrenada, no pot ésser aturada per cap més poble, fer altrament és ésser imperialista, és ésser tirànic, és ésser despòtic, conservador de béns adquirits d'una manera dubtosa, guardador de privilegis, manipulador de

negocis maquiàvels i atúidor de pobles perquè es vinclin sota la influència opressor del fuet.

Tenim, però, també, diversitats d'imperialisme, tenim l'imperialisme disfressat de liberal potser el pitjor dels imperialismes.

Per a concretar us presentaré l'exemplar més rabiós que coneixem a Catalunya d'imperialisme disfressat, la Lliga Regionalista.

Aquests homes es diuen catalanistes i en veritat senten el catalanisme, però el catalanisme opressor capitalista; senten el catalanisme no perquè es sentin liberals, no perquè sentin les llibertats d'un poble, sinó perquè puguin ésser més aprop dels seus vassalls, perquè el seu poder despòtic sigui més aprop del treballador per tal de sumir-lo en la més absoluta inconsciència i no tingui alè per aixecar-se i revelar-se contra els seus opressors.

Aquest, com he dit, és el més rabiós dels exemplars, però cal tenir en compte que no és l'únic, puix tots els altres partits que es diuen més o menys liberals i que s'aixoplugen sota el mantell tèrbol del capitalisme no escapen a aquesta sentència, puix ells jamai no treballaran ni poden treballar, posat que militen en camp burgès pel bé de la nostra casta.

Es per això que obrers, camperols i tots els petits burgesos que teniu prou capacitat per a capir la importància del moment present, cal que siguem catalanistes, però siguem alhora revolucionaris, destruïm conjuntament l'aparell plutòcrata i així copsarem el sentit de les nostres llibertats i estructurarem el nostre poble no com un vedat més, reclus, tancat, incivil, on s'hi practica la caça de l'oprimit, l'explotació de l'home per l'home, sinó obert, humà, ample, tan ample que confederat amb tots els altres pobles que s'hagin emancipat del jou dels opressors formin una sola

cadena on el nostre poble no sigui més que una cèl·lula econòmica del gran aparell econòmic mundial i on la nostra parla, els nostres costums, en fi, la nostra cultura, sigui respectada pels altres pobles així com nosaltres respectarem la seva.

Siguem catalanistes, però siguem universalistes, la qual cosa vol dir ésser revolucionaris. Apartem-nos del capital que equival a apartar-nos del patriotisme buit de sentit que condueix a l'odi entre nacions, esclavitud colonial, opressió de nacionalitats, crueltats imperialistes, i com a corolari ineluctable: la guerra.

Acostem-nos al quart estat, a l'estat proletari, puix que aquest tenint per missió l'alliberament de l'home i, per tant de la col·lectivitat (poble) dóna la confiança recíproca que condueix a la pau, llibertat i cooperació fraternal dels pobles.

Repetim-ho. Som catalanistes perquè som universalistes.

JOSEP FERRER I FERRER.

Sabons i llexius de totes classes

EL SIGLO

Avinguda de la República, 17

¡pobre noguer i comet!...

...i consti que el qualificatiu de pobre li donem sense saber que tingui crostes enlloc.

Què ha passat que no va en la candidatura dels històrics del cim del «Royal»? ¿No l'havien elegit per unanimitat? Per què no dóna cap explicació *Empordà Federal*? ¿Es que no tenia les pessetes...?

Aquestes i altres preguntes són tema del dia.

Els figuerencs, sobre tot, no entenen que havent estat elegit Noguera i Comet pel ple local i comarcal, ara resulti que no va en candidatura. Tampoc comprenen que *Empordà Federal* que notificà aquesta designació, la setmana passada anunciï la candidatura oficial d'Esquerra Republicana i no digui ni un mot d'allò succeït amb Noguera i Comet.

Això, ciutadans de Figueres, són secrets d'altra política. Els dirigents de l'entitat del cim del *Royal*, aquesta vegada se l'han hagut d'embeinar.

Amb tot el que deia un minyó de coll planxat, prohoms - de darrera cortina - del centre del cim del *Royal*, en ple cafè «Emporium»: «Tan si volen com no s'empassaran en Noguera i Comet».

No veieu minyó de coll planxat que Noguera i Comet és molt rabassut per a poder-lo passar. Que no esteu assabentat de la seva actuació governativa? Que no sabeu que és massa amic de Marcel·lí Domingo?

I doncs, no feu el ridícul i enteneu que avui no maneu vosaltres, avui callar, obeir, i... prou.

pistolerisme

L'atemptat comès a Sabadell en les persones dels obrers Fournier i Esparsa han causat una fonda indignació general. Altra vegada han sortit a relluir pistoles, per a semblar la desesperació i la desolació a les llars.

Semblava que els anys de Dictadura havien servit per a fer rectificar aquella conducta, aquells errors que tant havien abusat els uns i els altres. Semblava que la lliçó hauria fet emprar d'altres procediments, que no fossin, en particular, l'atemptat personal; prou va quedar provat que així no conduïa a cap camí dreturer.

Les facècies d'aquell sindicat de distribució durant el governament civil d'En Bas, no varen tenir altre finalitat que la gran repressió imposada per En Martínez Anido; repressió sagnant i brutal com totes les repressions precedides d'actuacions equivocades i mancades de tot fonament constructiu.

No interessaria, ara, fer reviure aquell pistolerisme oficial i particular. Les divergències no han de tenir com a jutge la pistola; l'odi no ha d'acabar en tragèdia.

Ni l'atemptat a En Moix, ni l'atemptat a Fournier i Esparsa; ni *La Soli*, ni *L'Opinió*, ni l'E. R. C., ni la F. A. I. No es pot admetre el criteri de *L'Opinió* que mig encobreix el fet contra Fournier i Esparsa dient:

«...La intemperància dels elements de la F. A. I. provoca un conflicte sagnant a Sabadell...»

Ço que vol venir a dir que els de la F. A. I. tenen la culpa que el «Lino» assassinés Fournier i ferís Esparsa. D'això se'n diu mala fé o no saber el que es toca.

No es pot admetre tampoc que les tàctiques equivocades dels elements de la F. A. I., predominant dintre la C. N. T., creïn aquest estat de confusió en què viu el proletariat; obrin aquest esbarranc en el cor de l'organització que divideix els obrers del lloc on hi haurien d'estar fermament aplegats.

La veu de Pestanya es fa sentia després d'aquest estat de coses. Mentre la F. A. I. condemna la forma de redacció de la carta d'En Pestanya, *L'Opinió* l'exalta enormement fins al punt quasi de fer enrogir el seu autor. És un fet; la premsa burgesa elogia la veu d'aquest vell militant. Esperem que veus més autoritzades ens descorrin el vel d'aquest enigma.

En resum, havem de censurar i protestar d'aquests atemptats personals que no resolen res, sinó que satisfan i faciliten els fins dels panxacontents que integren la nostra burgesia.

JOSEP ANÉ TORRES.

Pinures i Pinzells EL SIGLO Avinguda de la República, 17

ho compreneu?...

Un «Majordom de Cerimònies», cobra a Figueres, 3.800 pessetes anuals.

Per a exercir aquest càrrec no precisa una gran cultura, sapiguent signar la nòmina, dir de memòria l'abecedari i complir sense rèplica les ordres oficials i particulars del benefactor, es compleix degudament.

Un «Director d'Escola d'Arts i Oficis», cobra a Figueres, 2.500 pessetes anuals.

Per a poder ostentar aquest càrrec, s'ha de posseir un títol acadèmic, demostrar especials aptituds, anar a missa cada diumenge i tenir bones relacions amb el cacic local.

Un altre dia ja xerrarem a què es deguda aquesta diferència de sou.

Ara, solament preguem als ciutadans que facin comparacions i matemàtiques, i els pares que tenen fills que no perdin el temps fent-los seguir una carrera. Que els allistin cuita-corrents a un partit polític burgès, que el fill aprengui amb tots els detalls, el paper de gos, i ja té la carrera feta.

Articles fotogràfics EL SIGLO Avinguda de la República, 17

bona vista

Els candidats que es presenten en la coalició patrocinada pels polítics (?) del cim del «Royal», es diu que han hagut de pagar 7.500 pessetes. Així és que solament poden presentar-se per diputats aquells individus que disposen d'alguns milers de pessetes. Per això els polítics (?) del cim del «Royal» tenen necessitat de presentar homes que tinguin el ronyó ple. Els polítics del cim del «Royal» sols poden entendre's amb homes de pessetes.

Per cobrir l'expedient permeten que un dels seus incondicionals, presenti altres noms d'elements ben empordanesos mereixedors d'una acta de diputat, per la seva brillant actuació en defensa del plet català, però, ¡ai las! a aquests meritoris ciutadans, els manquen les 7.500.

A la nostra «provincia» es presenten onze candidats per majoria, total 82.500 pessetes que avancen per atendre les despeses de la propaganda electoral. ¿Es gasten? Dificilment. Però s'ha de complaure a alguns correligionaris dirigents que sols es mouen quan els unten les extremitats inferiors amb algun cromó de mil.

¡Pobres sacrificats!...

no és ben bé el mateix

Deia un prohóm de l'actual majoria edilícia, repetint aquelles paraules que pronuncià un ex-alcalde dictatorial, que transformaria Figueres en ciutat jardí.

Nosaltres invitem als ciutadans figuerencs que surtin als afores de la ciutat i s'adonaran que la transformació va essent un fet. No us sadollareu precisament de perfum de roses, però veureu que van magatzemant l'abono, amb seguretat pel conreu dels jardins projectats.

A la surtida del carrer d'En Lasauca han fet un water públic que desemboca baix la «ribera», i obliga als veïns d'aquell barri, a tenir tancades hermèticament les obertures que donen a aquell costat, si volen evitar morir asfixiats. Sortiu per l'Avinguda de la República, on hi desemboca una important claveguera i si no us arrenqueu a córrer us ve cap rodo. Sortiu pel carrer de Sant Roc, per la carretera de Roses, per l'indret que volgueu, i us adonareu que aviat s'haurà transformat Figueres en... ciutat jardí?, i cal, en una bassa de merda! ..

Articles de tocador i perfumeria EL SIGLO Avinguda de la República, 17

llorenç vives se'n va

Us manquen pocs dies per prendre el vaixell que us traslladarà al nou estatge

No podem deixar passar despercebuda la vostra marxa. Ens en dolem sincerament.

Deixant de banda empalagosos comiats, concretem.

El buit que deixeu a Figueres no s'omplirà fàcilment. Sou d'un tremp especial, difícil d'imitar. Heu sabut lligar l'orientació pedagògica amb un bell encís d'espiritualitat. La vostra meritoria obra serà un agradable record per nosaltres.

Marxeu empès per aquell envejable neguit que dignifica als homes.

Allà, lluny, penseu amb els que quedem aquí. Els que infatigablement lluitem a profit de la humanitat.

Marxeu, sí, però la vostra sembra germinarà, i els que han gaudit amb els vostres consells seran partícules d'un esdevenidor radiant, que ja aubeja.

Nosaltres, mestre Vives, ensems que us donem la més cordial encaixada, us diem: a reveure!

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

Gran Cafè EXCELSIOR

RAMBLA - Telefon, 218 - FIGUERES

avant...!

obrer: vota conscientment.
no deixis d'emetre el sufragi.

al poble

A la fi el ciutadà Claudi Ametlla, *encara* governador civil de la nostra «província», s'ha dignat autoritzar els estatuts d'*Avançada de l'Empordà*.

En anunciar públicament aquesta fausta nova és, en primer terme, per a saludar a tots els proletaris empordanesos, els ibèrics, els de tot el món, i per a notificar a aquells ciutadans, adversaris nostres en l'ordre polític i social, que els homes d'*Avançada de l'Empordà* defensarem amb la màxima fermesa tot allò que representi una befa pel baix poble, procurant orientar degudament les masses, organitzant-les i preparant-les, perquè prenguint part activa al gran moviment de renovació político-econòmic-social que commou el nostre país.

L'actuació diàfana i enèrgica que han portat a cap durant els últims 18 mesos, els fins avui «amics d'*avant...!*», és la millor garantia per l'èxit de la nostra

jove agrupació. El programa publicat per aquest grup rebel ens servirà de guia per a gestar el nostre, acoblant a ell nova matèria i esporgant-ne tot allò que en el transcurs d'aquest darrer temps ja s'ha vist realitzat.

Els homes d'*Avançada de l'Empordà* lluitarem per la màxima llibertat de Catalunya, dins el camp proletari. Com a catalans batallarem perquè sigui fallat, amb justícia, el nostre plet nacional, com a obrers bregarem per aconseguir els drets que com a éssers racionals ens corresponen.

Cal capacitar-nos degudament per aconseguir que els nostres enemics no ens facin trontollar. Esforcem-nos a superar-nos individualment, i aportem a la col·lectivitat la més decidida cooperació.

No ens cansem d'escampar i propagar el nostre programa. Procurem fer caure la bena que té orbs a molts germans de classe.

Treballem incansablement cer-

cant aquella justa fórmula humanitària que pugui agermanar a tots els obrers catalans, i quan l'hàgim trobada la brindarem al pro oletar d'Ibèria.

Som catalans i de cara al món, volem ésser lliures per abraçar-nos sense estorbs amb tots els obrers de l'Univers.

Avui el món enter està sosmugut per visible afany reivindicatori. No es pot permetre aquesta desigualtat humana. Tots hem de viure. No és lícit que mentre uns éssers neden en l'abundància, altres es morin de fam.

El damnats de la terra aixequen els braços, esgrimint l'estre de treball, en crit de rebel·lió, i el soroll dels exèrcits famèlics ja és una veritable preocupació pels governs capitalistes.

No passarà molt temps sense que la història registri un fet transcendental de justícia humana.

Obrers, camperols, gent de mar, *Avançada de l'Empordà* és l'avantguarda del desenvolupament social de la nostra comarca.

◁ ○ ▷

avançada de l'empordà

Es prega a tots els militants de la nostra agrupació que no deixin d'assistir a la reunió que tindrà lloc dimarts de la setmana entrant, dia 8, a les deu de la nit, al nostre estatge social (entressol del Bar Parisenc), per a tractar d'assumptes de cabdal importància, d'acord amb l'ordre del dia.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA.